

Høring over forslag til bekendtgørelser i relation til Dyrevelfærdsloven (Lovkompas)

Baggrund

Med henvisning til høringsbrev af 29-06-2020, hvormed Fødevarestyrelsen lægger forslag til 12 bekendtgørelser i relation til Dyrevelfærdsloven ('Lovkompas') på Høringsportalen (j.nr. 2020-15-31-00167), skal Dyrenes Beskyttelse hermed bemærke, som følger:

Generelle bemærkninger

Indledning:

Den nye Dyrevelfærdslov (nr. 133 af 25. februar 2020), som angiveligt forventes at træde i kraft d. 1. januar 2021, indebærer, at en række eksisterende love og bekendtgørelser på området (med reference til den nuværende Dyreværnslov) vil blive ophævet, og med hjemmel i den nye Dyrevelfærdslov skal der fastsættes nye bekendtgørelser.

Dyrenes Beskyttelse ser denne proces som en gylden mulighed for at få moderniseret reglerne også på bekendtgørelsesplan. Et af formålene med modernisering af dyrevelfærdslovgivningen er at gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig.

Dyrenes Beskyttelse finder anledning til at understrege, at forudsætningen for arbejdet med Lovkompas er, at der ikke sker tilbageskridt for dyrevelfærden, i.e. at der ikke som følge af denne proces må ske forringelser af indhold i lovgivningens dyrebeskyttelsesbestemmelser.

Formålsbestemmelser:

Der foreligger en helt 'ny situation' med introduktion af Formålsbestemmelsen i § 1 i Dyrevelfærdsloven (en nyskabelse, som ej findes i Dyreværnsloven). Alle regler skal nu ses i et lys, der brydes gennem den prisme, der udgøres af ånd og bogstav i § 1, som følger:

"§ 1. Loven har til formål at fremme god dyrevelfærd, herunder beskytte dyr, og fremme respekt for dyr som levende og sansende væsener. Loven har endvidere til formål at varetage dyretiske hensyn."

Med et ændret 'ophæng' (i form af Dyrevelfærdsloven) er forudsætningerne afgørende ændret – dette må der nødvendigvis tages højde for, så det afspejles i indholdet og ordlyden af bekendtgørelserne.

Dyrenes Beskyttelse mener, at en moderne bekendtgørelse skal indeholde en **formålsparagraf**, som tydeliggør og fastholder fokus på ditto i Dyrevelfærdsloven. Formålet skal afspejle, at dyrebeskyttelsehensyn (og anerkendelsen af dyr som de sansende væsener, de er) naturligvis skal have førsteprioritet i dyrevelfærdslovgivningen. Dvs. at blandt mange relevante hensyn, skal regelsættet til stadighed holdes op imod denne vægtning af diverse prioriteter.

Dyrenes Beskyttelse anser det for en naturlig konsekvens af ovenstående, at der ikke kan laves en "1:1 overførsel" af de nuværende formuleringer, men at man er nødsaget til grundigt at overveje indholdet af eksisterende og behovet for nye. Dyrenes Beskyttelse kan da også konstatere, at

Fødevarestyrelsen har overvejet og gennemført visse indholdsmæssige ændringer, f.eks. i relation til ophør af krav til fodring af alle svin til mæthed.

Dyrenes Beskyttelse fokuserer i høringsvaret på indgreb og behandling af dyr, som meget direkte demonstrerer, at det ikke er sikring af god dyrevelfærd og etisk hensyntagen, der er den primære hensigt med bestemmelserne - men at det derimod er produktionsmæssige og økonomiske hensyn m.v., der gør, at dyrene skal tilpasses systemerne, fremfor omvendt.

Dyrenes Beskyttelse finder, at en række emneområder indeholder bestemmelser, hvor der savnes en begrundelse for, at de er forenelige med Formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven. Det gælder bl.a. i forhold til amputation af diverse legemsdele ('mutilation'), f.eks. halekupering, kastration, afhorning og næbtrimning, samt aflivnings- og avlsmetoder.

Manglende regler for dyr i fødevareproduktionen:

Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for en række nye dyreartsspecifikke BEK., f.eks. for katte, får/geder, øvrige slagtefjerkræ-arter (udover som p.t. for kyllinger, kalkuner), herunder ænder og gæs, samt for dyr i akvakulturbrug (fisk) m.v. Der mangler en faglig begrundelse for, at der ikke er fastsat regler for de *pågældende dyrearter*.

Tilsvarende er der *indenfor samme dyreart* detaljerede regler for f.eks. malkekvægsracer, men ikke for kødkvægsracer.

Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for at udstede en selvstændig 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr', som samler bestemmelser fra de dyreartsspecifikke BEK. Med de menneskeskabte klimaforandringer vil alle former for ekstremt vejr forudsigeligt blive mere udbredte i fremtiden: i form af ekstrem varme og tørke, stærk kulde og blæst, våde og mudrede forhold m.v. Derfor er det vigtigt, at der skabes rammer, der sikrer, at dyrene ikke kommer til at lide overlast, og at de får mulighed for at udleve deres naturlige adfærd.

Tilsyn er en væsentlig bestemmelse bl.a. i forhold til at opdage syge og tilskadedekomne dyr, så disse kan få passende behandling. Dyrenes Beskyttelse mener, at kravet om dagligt tilsyn - med den anførte begrundelse - burde udbredes til at gælde udegående dyr generelt.

Strukturering af lovgivning:

Dyrenes Beskyttelse er af den opfattelse, at det overordnede princip for strukturering af lovgivning på dyrevelfærdsområdet skal være at sikre bedst mulig beskyttelse af dyr. Det er en forudsætning herfor, at borgeren, der har ansvaret for dyrenes tarv, kan orientere sig i et brugervenligt regelsæt, som er let at overskue og forstå - ellers er der en overhængende risiko for, at der ikke bliver taget de foreskrevne hensyn til sikring af god dyrevelfærd i praksis (dvs. at reglerne ikke bliver implementeret i virkeligheden til gavn for dyrene).

Dyrenes Beskyttelse anerkender, at der er lavet et stort og møjsommeligt arbejde med de dyreartsspecifikke BEK. Dyrenes Beskyttelse vil imidlertid foreslå, at bekendtgørelser (BEK.) i videst muligt omfang - og hvor det giver god mening - skal være *tværgående* (på tværs af dyrearter) og tematiske, da gentagelser af de samme bestemmelser i flere dyreartsspecifikke BEK. derved undgås, ligesom de dyrevelfærdsmæssige problemstillinger grundlæggende er de samme, uanset om det drejer sig om den ene eller anden dyreart. I de dyreartsspecifikke BEK. bør der derfor laves henvisninger til de tematiske BEK. (i stedet for omvendt, som der lægges op til).

Samtidig bliver BEK. heller ikke meget lange og uoverskuelige: og dette ville da også være dårligt foreneligt med ambitionen om brugervenlig lovgivning.

Dyrenes Beskyttelse anser følgende emner for oplagte til tværgående BEK.:

- BEK. om operative indgreb m.v. på dyr [som er Dyrenes Beskyttelses forslag til ny titel for den eksisterende 'BEK. om halekupering, kastration og afhorning af visse dyr'] omfattende halekupering/ørekupering/kastration/afhorning/næbtrimning/tandklipping/tandslibning/tandekstraktion/næsringning/øremærkning/brændemærkning/amputationer m.v.
- BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr
- BEK. om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring
- (Ny) BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr

Dyrenes Beskyttelse bemærker, at bestemmelser i de 3 førstnævnte tværgående BEK. alligevel opretholdes, selvom der er udflyttet materiale til de dyreartsspecifikke BEK.

Regulering på bekendtgørelsesniveau:

Ved fremtidige bekendtgørelsesændringer bør der inkluderes en konsekvensvurdering af ændringerne, ift. økonomi, miljø og administration som ved lovændringer - henset til at dyrevelfærden fremover primært reguleres på administrativt niveau.

Bekendtgørelsesfasen:

Dyrenes Beskyttelse noterer sig planen om at videreføre en lang række gældende bekendtgørelser, som derved ikke bliver forbedret i forbindelse med den ny Dyrevelfærdslov. Det er ikke hensigtsmæssigt kun drypvis (og muligvis over et flerårigt forløb) at ville udstede en stor del af bekendtgørelserne, når det på et eller andet tidspunkt findes belejligt at revidere dem af anden årsag. Der mangler en god grund til dette skridt, og i det mindste må der efterspørges en forpligtende køre- og tidsplan for evt. efterfølgende 'bølger' af bekendtgørelsesrevisioner, så disse er gennemført senest indenfor f.eks. ½ år efter Lovens ikrafttræden. Alternativt kan en samlet udskydelse af fælles ikrafttræden af Dyrevelfærdslov og bekendtgørelser overvejes. Det er Dyrenes Beskyttelses opfattelse, at der bør afsættes tilstrækkelig tid til en grundig og principiel modernisering af regelgrundlaget på dyrevelfærdsområdet - for derved at få udmøntet de fine visioner og ambitioner i Dyrevelfærdslovens formålsbestemmelse.

Involvering af interessenter:

Dyrenes Beskyttelse skal venligst anmode om, at der fremlægges en tidsplan for udrulning af Lovkompasset, herunder i relation til rækkefølgen af de påtænkte justeringer. Det er af afgørende betydning, at der gives tilstrækkeligt lange tidsfrister til at sikre interessenternes mulighed for at påvirke processen, i kraft af hørings svar m.v.

Dyrenes Beskyttelse finder, at der skal være fuld åbenhed og transparens omkring en proces med så store ændringer af strukturen for regelsættet på området, som der er lagt op til.

I Lovbemærkningerne til Dyrevelfærdsloven – samt i Ministersvar til lovbehandlingen – er der givet visse hensigtserklæringer og forsikringer om transparens og demokratisk inddragelse af interessenter, som Dyrenes Beskyttelse forventer bliver virkeliggjort.

Dyrenes Beskyttelse skal derfor opfordre til, at der nedsættes et interessentudvalg, som holdes tæt orienteret om – og får mulighed for at påvirke – det videre implementeringsarbejde.

Nationale særregler:

Generelt værdsætter Dyrenes Beskyttelse, at national lovgivning, som er strengere end EU-lovgivning, bliver videreført i udkast til bekendtgørelser.

Dyrenes Beskyttelse er tilhænger af, at der ikke sker svækkelse af de nuværende danske regler på dyrevelfærdsområdet. I det omfang det er muligt, bør Danmark derfor arbejde for udbredelse og sikring af et fælles højt beskyttelsesniveau på dyrevelfærdsområdet i internationale sammenhænge. Dyrenes Beskyttelse ønsker, at der i videst muligt omfang gives mulighed for, at der kan fastsættes nationale særregler, som sikrer bedre dyrevelfærd.

Øvrige generelle bemærkninger

Dyrenes Beskyttelse indgår naturligvis gerne i en dialog om ovenstående emner m.v.

Dyrenes Beskyttelse har i forbindelse med gennemgangen af de 12 bekendtgørelser en række specifikke bemærkninger, som fremgår af nedenstående bilag.

Med venlig hilsen

Britta Riis
Direktør

Søren Kent Pedersen
Dyrlæge, Ph.D.

**BILAG:
SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER VEDR. FORSLAG TIL BEKENDTGØRELSER
(DYREVELFÆRDSLOVEN)**

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise:

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 18 A4-sider med 87 paragraffer (§§) – hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold & evt. FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 4, stk. 1	<p><i>”Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at alle grise skal tilses mindst en gang daglig. Det daglige tilsyn gælder også grise, der holdes udendørs.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Bestemmelsen i § 4, stk. 1, 1. pkt., om tilsyn er indsat, uanset at dette også fremgår af dyrevelfærdsloven. Et af formålene med modernisering af dyrevelfærdslovgivningen er at gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig. Brugervenligheden skal bl.a. afspejles i, at de regler, der gælder for de forskellige dyrearter samles i én bekendtgørelse.</p> <p>Tilsyn er en væsentlig bestemmelse bl.a. i forhold til at opdage syge og tilskadekomne dyr, så disse kan få passende behandling. Derfor vurderes det som væsentligt, at bestemmelsen medtages her.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse støtter initiativet, og kravet om dagligt tilsyn burde - med den anførte begrundelse - udbredes til at gælde udegående dyr generelt.</p> <p>Formuleringen bør dog være, som følger: ”Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at alle grise tilses mindst en gang daglig. Det daglige tilsyn gælder også grise, der holdes udendørs.”</p>
§ 14	<p><i>”Ud over de foranstaltninger, der normalt træffes for at forhindre halebidning og andre uvaner, samt for at grisenes adfærdsmæssige behov skal kunne tilfredsstilles, skal alle grise have permanent adgang til en tilstrækkelig mængde halm eller andet manipulerbart</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse foreslår, at ordet ”uvane” erstattes af enten ”adfærdsmæssige stressreaktioner” eller ”adfærdsmæssige ytringer på mistrivsel”.</p> <p>Ordet ”uvane” om grisenes stressudløste psykiske reaktioner - herunder alvorlige reaktioner, der er udtryk for meget stor</p>

	<i>materiale, der kan opfylde deres behov for beskæftigelses- og rodemateriale.”</i>	mistrivsel - stemmer dårligt overens med, at der her er tale om en ny Dyrevelfærdslov med en helt ny formålsparagraf, der gerne skulle give dyrene status.
§ 18	<i>”Goldsøer, drægtige søer og drægtige gylte skal have adgang til en tilstrækkelig mængde halm, fyldigt foder eller foder med højt fiberindhold, der kan give mæthedsfølelse og opfylde deres behov for at tygge.”</i> <u>FVST-kommentar:</u> § 13 i LBK 51/2017 videreføres ikke, da den anses for dækket af §§ 14 og 18 i det foreslåede bekendtgørelsesudkast.	Dyrenes beskyttelse ønsker at fastholde, at alle svin skal have adgang til foder, der kan give dem <u>mæthedsfølelse</u> . Dette kan også være relevant for andre svin end goldsøer, samt drægtige gylte og søer. Eksempelvis for orner og for yngre grise/slagtesvin på grund af hierarkiske forhold omkring adgangen til foder.
§§ 22-24		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. anvendelse af elektriske aggregater og halsbånd m.v. til grise bør indgå i den tværgående 'Bekendtgørelse om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring', hvortil der indsættes en reference.
§ 37, stk. 1	<i>”Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre grise smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.”</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for, at Fødevarestyrelsen klart og tydeligt redegør for konkret indhold og rækkevidde af bestemmelserne. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed.
§ 38	<i>”Der må ikke holdes grise, hvis det ikke ud fra grisens genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade grisens sundhed eller velfærd.”</i>	Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for svin i høj grad netop har været - og er - i strid med bestemmelsernes intention, f.eks. i relation til so- og kuldstørrelse, hvorved søer føder ufysiologisk mange - og alt for små og svage grise - som de ikke med deres patteantal kan ernære: Med store og livslange konsekvenser for både moderdyr og afkoms velfærd og sundhed, herunder en ekstremt høj pattegrisedødelighed. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at denne type avlsarbejde er foreneligt med formålsbestemmelsen i

		<p>Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p> <p>Endvidere er det ikke brugervenligt at gengive fremmedord ('fænotype'/'genotype') fra Direktivet i en BEK., som skal være umiddelbart forståelig for lægmand.</p>
§ 40	<p><i>"Der må ikke sættes ringe eller andet i trynen på grise. Dog må der sættes en glat ring i trynen for at forhindre grisen i at rode i jorden. Isætning af en ring i trynen på en gris må kun foretages af en dyrlæge eller en person, der har modtaget instruks og vejledning heri, og som har erfaring med at isætte en ring i trynen med passende midler og under hygiejniske forhold."</i></p>	<p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at bestemmelser vedr. næseringning og øremærkning af grise bør flyttes til en tværgående (på tværs af dyrearter) 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
§ 41	<p><i>"Øremærkning af grise må kun foretages af personer, som har de fornødne faglige forudsætninger herfor."</i></p>	
§ 42, stk. 2	<p><i>"Orners hjørnetænder kan om nødvendigt slibes ensartet for at undgå beskadigelse af andre dyr eller af sikkerhedsgrunde. Slibning må kun foretages af en dyrlæge eller en person, der er uddannet heri, og som har erfaring med at udføre slibning af hjørnetænder med passende midler og under hygiejniske forhold."</i></p>	<p>Potentielt kan der ved tandslibning påføres dyrene betydelig smerte, ligesom forkert udført tandslibning kan være indgangsport for infektioner. Dyrenes Beskyttelse kan være bekymret for, at unødvendig tandslibning finder sted.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse ønsker forhold vedr. slibning af hjørnetænder hos svin nærmere belyst, herunder omfang og procedurer m.v. Der bør fastsættes detaljerede regler om hvornår, og i givet fald hvordan, tandslibning må udføres - og af hvem. Dyrenes Beskyttelse ønsker tandslibning begrænset mest muligt.</p>
§ 42, stk. 4	<p><i>"Pattegrises hjørnetænder kan slibes inden for grisens 4 første levedøgn, hvis der er dokumentation for, at der på bedriften er sket skader på søers patter eller på andre grises hoveder, herunder ører, som følge af, at slibning ikke er foretaget. Hjørnetænderne skal slibes ensartet."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven - herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt samt etiske hensyn - at bero på, at det er</p>

		nødvendigt at foretage tandslibning på svin. I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen af svin indrettes, så der ikke er brug for tandslibning.
§ 42		*Dyrenes Beskyttelse mener, at bestemmelser vedr. tandslibning af grise bør flyttes til en tværgående (på tværs af dyrearter) 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 43	<i>"Grise, der er over 7 dage gamle, må kun kastreres, hvis grisen er bedøvet, inden kastrationen foretages, og hvis der samtidig gives længerevarende smertebehandling. Kastrationen skal foretages af en dyrlæge."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der generelt bør indføres forbud mod kastration af svin. I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at kastrere svin, da det er unødvendigt, hvilket også bl.a. udenlandske (e.g. britisk) produktionsformer vidner om.
§ 44, stk. 1	<i>"Kastration af pattegrise må kun foretages uden forudgående bedøvelse af pattegrisen, hvis det sker så tidligt som muligt inden for grisens 2.-7. levedøgn, og hvis grisen samtidig gives længerevarende smertebehandling. Kastration må kun foretages af en dyrlæge eller en person, har modtaget instruks og vejledning heri, og som har erfaring med at kastrere pattegrise med passende midler og under hygiejniske forhold."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at der er fagligt grundlag for at lave en skelnen ved 7. levedøgn i relation til kastration af svin.
§§ 43-45		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. kastration af grise bør indgå i en tværgående (på tværs af dyrearter) 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 46	<i>"Grise, der er over 4 dage gamle, må kun halekuperes, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn. Halekuperingen skal foretages af en dyrlæge, og grisen skal bedøves, inden kuperingen foretages. Grisen skal samtidig</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der generelt bør indføres forbud mod halekupering af svin. I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at halekupere svin; og at evt. halekupering kun foretages af strikte veterinære hensyn.

	<i>gives længerevarende smertebehandling.”</i>	Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at der er fagligt grundlag for at lave en skelnen ved 4. levedøgn i relation til halekupering af svin.
§ 47, stk. 2	<i>”Pattegrise kan halekuperes inden for grisens 2.-4. levedøgn, hvis der er skriftlig dokumentation for, at der er sket skader på haler (halebid), jf. dog § 48. Den skriftlige dokumentation skal på forlangende forevises tilsynsmyndigheden. Halen skal kuperes mindst muligt, og der må højst kuperes op til halvdelen af den. Dokumentationen skal indeholde oplysninger om 1) hvornår halebid er forekommet, 2) andelen af grise eller stier, hvor der er konstateret halebid, og 3) alvoren af skader på haler som følge af halebidning.”</i>	
§ 47, stk. 3	<i>”Halekupering efter stk. 2, kan foretages uden forudgående bedøvelse af pattegrisen, hvis halekuperingen foretages af en dyrlæge eller en person, der har modtaget instruks og vejledning heri, og som har erfaring med at halekupere pattegrise med passende midler og under hygiejniske forhold.”</i>	
§§ 46-49		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. halekupering af svin bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 52, stk. 1	<i>”I besætninger med grise, som opretholder besøgsregler med karantænetider fra besøg i anden besætning med grise, skal den besætningsansvarlige være i besiddelse af en boltpistol og udstyr til efterfølgende afblødning eller rygmarvsstødning samt være instrueret i brugen. Bolt pistolen og udstyr til efterfølgende afblødning eller rygmarvsstødning skal</i>	Dyrenes Beskyttelse støtter initiativet, som med fordel kunne gøres helt eksplicit med formuleringen: ”bolt pistol til bedøvelse”.

	<p><i>opbevares i besætningen og til enhver tid være i funktionsdygtig stand.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> I den foreslåede 52, stk. 1, er tilføjet ”og udstyr til efterfølgende afblødning eller rygmarvsstødning” for at præcisere, at boltpistol er et bedøvelsesinstrument, der skal efterfølges af en metode, der sikrer, at grisen dør.</p>	
§ 52, stk. 2	<p><i>”Ved aflivning af grise over 5 kg skal der til bedøvelse anvendes en boltpistol, medmindre aflivning foretages af en dyrlæge, af en slagter eller af en person med jagttegn. Bedøvelse med boltpistol skal umiddelbart efterfølges af afblødning eller rygmarvsstødning.”</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse ønsker fokus på problemstillingen omkring den gængse/udbredte praksis (i svinebesætninger) med, at producenten afliver grise på op til 5 kg ved at slå deres hoved/nakke hårdt ned i et betongulv el. staldinventar.</p>
§§ 52-57		<p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning, herunder slagtning, af grise i besætninger bør indgå i den tværgående ’BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr’, hvortil der indsættes en reference.</p>
§ 64	<p><i>”Søer skal fra fravæning og indtil 4 uger efter løbning være løsgående i løsdriftssystemer i større eller mindre grupper. Tilsvarende gælder for gylte fra indsættelse i stald eller staldafsnit med henblik på løbning og indtil 4 uger efter løbning. Enkelte grise, som er aggressive, er blevet angrebet af andre grise eller er syge eller skadede, kan dog opstaldes midlertidigt i individuelle stier eller i aflastningsstier. Goldsøer kan i den egentlige brunstperiode opstaldes i individuelle stier eller enkeltdyrsbokse i højst 3 dage, såfremt det vurderes, at soen på grund af sin adfærd kan skade sig selv eller andre søer eller gylte.</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse ønsker indført et forbud mod fiksering af søer. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at fiksering af søer er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p>

	<i>Stk. 2. Søer og gylte skal 4 uger efter løbning og indtil 7 dage før forventet faring være løsgående i løsdriftssystemer i større eller mindre grupper. Enkelte søer eller gylte, som er aggressive, er blevet angrebet af andre grise eller er syge eller skadede, kan dog opstaldes midlertidigt i individuelle stier eller aflastningsstier."</i>	
§ 68	<i>"For gylte, goldsøer og drægtige søer i løsdriftssystemer skal der være installeret et overbrusningsanlæg eller en tilsvarende anordning, hvorved dyrenes kropstemperatur kan reguleres."</i>	Dyrenes Beskyttelse ønsker en udførlig beskrivelse af, hvordan overbrusningsanlæg skal bruges i praksis i relation til temperaturniveau m.v. (altså f.eks. hvor længe og hvor mange gange, det skal aktiveres under diverse forhold). Set i lyset af svins helt særlige behov for temperaturregulering kan der hurtigt opstå dyrevelfærdsmæssigt kritiske forhold, hvorved der ikke udvises fornøden respekt for dyr, som de sansende væsener, de er.
§ 72	<i>"I stier til smågrise over 20 kg, avls- og slagtegrise skal der være installeret et overbrusningsanlæg eller en tilsvarende anordning, der skal bruges til at regulere grisenes kropstemperatur."</i>	Strengt taget er det gældende krav, at der skal eksistere et anlæg, men ikke at det <i>skal</i> anvendes i praksis, og i givet fald hvordan.
§ 81, stk. 2	<i>"Hvis grisene har adgang til et eller flere arealer med både skygge og effektiv luftudskiftning, hvor der er plads til, at alle grise i samme fold kan ligge ned i udstrakt sideleje på samme tid i døgnets varmeste timer, kan sølehullet erstattes med et overbrusningsanlæg eller tilsvarende anordning, hvorved grisenes kropstemperatur kan reguleres."</i>	
§§ 73-82		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold for udegående svin bør indgå i en ny tværgående 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr', hvortil der indsættes en reference.

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af heste:

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 6 A4-sider med 37 paragraffer (§§) – hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold	FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
N/A	LBK nr. 304/2017 - hesteloven § 1. Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan i særlige tilfælde helt eller delvis undtage visse hestehold fra loven.	Denne dispensationsmulighed gengives ikke i bekendtgørelsen. Der er ikke tale om en almindelig dispensationspraksis, men en praksis, hvor muligheden for at opnå dispensation er meget begrænset (fredningsværdier og ekspropriation), jf. nedenfor. At indsætte en dispensationsmulighed, vil derfor sende et forkert signal om muligheden for at opnå dispensation.	Dyrenes Beskyttelse støtter, at den tidl. mulighed for dispensation udgår af § 1 i den ny BEK.
§ 3	<i>"Enhver hest skal holdes i et hestehold, der består af mindst to husdyr enten af hestarten eller af æselarten eller af to krydsninger af disse."</i>	Bestemmelsen er ny. Det er tilkendegivet i bemærkninger til dyrevelfærdsloven, at der indføres et krav om artsfællekontakt.	Dyrenes Beskyttelse er meget tilfreds med kravet om artsfælle-kontakt til heste, der også bør implementeres for andre sociale dyr.
§§ 18-19			*Dyrenes Beskyttelse mener, at Kap. 6 vedr. forhold for udegående heste i vinterperioden m.v. bør overføres til en ny tværgående 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 22	<i>"Heste skal passes af et tilstrækkeligt antal</i>	Ny bestemmelse.	Dyrenes Beskyttelse bifalder initiativet.

	<i>personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden således, at hestene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt."</i>		
§ 23, stk. 1	<i>"Enhver, der holder hest, skal sørge for, at hesten tilses mindst én gang om dagen, jf. § 9, stk. 1 i dyrevelfærdsloven. Det daglige tilsyn gælder også heste på græs eller lignende."</i>	'Det daglige tilsyn gælder også heste på græs eller lignende.' er tilføjet. Der er tale om en præcisering af den gældende bestemmelse. At det daglige tilsyn også gælder heste på græs eller lign. fremgår af formuleringen af bestemmelsen i hesteloven og af bemærkningerne til hesteloven.	Dyrenes Beskyttelse mener, at kravet om dagligt tilsyn ikke alene skal gælde udegående heste, men bør udbredes til alle udegående dyr.
§§ 25-26			*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning, herunder slagtning, af heste i hesteholdet, bør indgå i den tværgående 'BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 30	<i>"Brugen af ethvert fjernbetjent eller automatisk virkende aggregat, der hæftes på hesten, og påfører hesten elektrisk stød eller anden væsentlig ulempe, når det aktiveres, er forbudt."</i>		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. anvendelse af elektriske aggregater til heste bør indgå i den tværgående 'Bekendtgørelse om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring', hvortil der indsættes en reference.
§ 32	<i>"Brændemærkning af heste er ikke tilladt."</i>		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr.

			brændemærkning af heste bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 33	<i>"Heste må kun halekuperes, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn. Halekuperingen skal altid foretages af en dyrlæge, og hesten skal bedøves, inden kuperingen foretages. Hesten skal samtidig gives længerevarende smertebehandling."</i>	<p>Sammenskrivning af § 1, stk. 1, og § 2 i Bkg nr. 1402/2018 og teksttilpasning til heste.</p> <p>§ 33, 3. pkt., om længerevarende smertebehandling er nyt og sidestiller heste med pattegrise, der halekuperes efter 4. levedøgn.</p> <p>§ 33, 3. pkt., er endvidere en præcisering af dyreværnslovens bestemmelse om, at smerte og lidelse ved operative indgreb skal begrænses i videst muligt omfang</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse bifalder ændringen.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. halekupering af heste bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
§ 34	<i>"Heste må kun kastreres, hvis hesten er bedøvet, inden kastrationen foretages, og kastrationen skal altid foretages af en dyrlæge. Hesten skal samtidig gives længerevarende smertebehandling."</i>	<p>Sammenskrivning af § 6, stk. 1, og § 7 i bkg nr. 1402/2018 og teksttilpasning til heste.</p> <p>§ 34, 2. pkt., om længerevarende smertebehandling er nyt og sidestiller heste med pattegrise, der kastreres efter 7. levedøgn og kalve, der kastreres med burdizzo inden de er 4 uger gamle, eller kirurgisk efter de er 4 uger gamle.</p> <p>§ 34, 2. pkt., er endvidere en præcisering af dyreværnslovens bestemmelse om, at</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse bifalder ændringen.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. kastration af heste bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>

		smerte og lidelse ved operative indgreb skal begrænses i videst muligt omfang.	
§ 35	<i>"Fjernelse af mælketænder hos heste er forbudt, medmindre den blivende tand er i frembrud og kan ses. I andre tilfælde, hvor fjernelse af tænder hos heste er nødvendig, må denne kun foretages af en dyrlæge, og hesten skal samtidig i fornødent omfang bedøves og gives længerevarende smertebehandling."</i>	Bestemmelsen om bedøvelse og længerevarende smertebehandling er ny. Det fremgår således, at bedøvelse og smertebehandling skal ske i "fornødent omfang", hvilket skal ses i lyset af, at bedøvelse og længerevarende smertebehandling ikke i alle situationer er nødvendig. Bestemmelsen er en præcisering af dyreværnslovens bestemmelse om, at smerte og lidelse ved operative indgreb skal begrænses i videst muligt omfang.	Dyrenes Beskyttelse bifalder ændringen. Dyrenes Beskyttelse vil opfordre til, at Dyrevelfærdslovens bestemmelse, om at <i>smerte og lidelse ved operative indgreb skal begrænses i videst muligt omfang</i> , også bør gælde for tandekstraktion på andre dyr end heste, således at disse sansende væsener - i fornødent omfang - både bedøves forudgående og gives længerevarende smertebehandling efterfølgende. *Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. tandudtrækning m.v. bør overføres til en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der henvises i indeværende BEK.

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af kvæg:

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 18 A4-sider med 138 paragraffer (§§) – hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold & FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 10	<i>"Kreaturer, der holdes udendørs, skal være bedst muligt beskyttet mod rovdyr"</i>	*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold for udegående kreaturer bør indgå i en ny tværgående 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af

	<p><i>og smitterisici. Kreaturerne skal desuden sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. dyrevelfærdslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.”</i></p>	<p>udegående dyr’, hvortil der indsættes en reference.</p>
§ 16	<p><i>”Den besætningsansvarlige skal sørge for, at malkekøer, herunder malkekøer på græs, samt ungdyr og kalve, som er afkom af malkekvæg, tilses mindst en gang om dagen.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 9, stk. 1, at dyr skal tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke for fritgående dyr på græs el.lign., som skal tilses jævnlige. Bestemmelsen er således medtaget i bekendtgørelsen for at sikre, at også malkekøer på græs tilses mindst en gang om dagen, som også fremgår af gældende ret.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse deler opfattelsen af, at der bør være dagligt tilsyn af udegående malkekvæg-kreaturer på græs; hvilket i øvrigt bør udbredes til at gælde alle dyrearter/-grupper.</p>
§ 25, stk. 1	<p><i>”Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte kreaturer smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.”</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for klart og tydeligt at redegøre for konkret indhold og rækkevidde af bestemmelsen. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for kvæg i visse tilfælde kan siges at være i strid med bestemmelsernes intention, f.eks. i relation til potentiale for ekstrem høj mælkeydelse samt kælvningsbesvær hos navnlig kødkvægsracer (med store konsekvenser for både moderdyr og afkoms velfærd og sundhed).</p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at denne type avlsarbejde er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p>
§ 26	<p><i>”Der må ikke holdes kreaturer, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade kreaturets sundhed eller velfærd.”</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for klart og tydeligt at redegøre for konkret indhold og rækkevidde af bestemmelsen. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for kvæg i visse tilfælde kan siges at være i strid med bestemmelsernes intention, f.eks. i relation til potentiale for ekstrem høj mælkeydelse samt kælvningsbesvær hos navnlig kødkvægsracer (med store konsekvenser for både moderdyr og afkoms velfærd og sundhed).</p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at denne type avlsarbejde er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p>

		Endvidere er det ikke brugervenligt at gengive fremmedord ('fænotype'/'genotype') fra Direktivet i en BEK., som skal være umiddelbart forståelig for lægmand.
§ 27	<i>"Kreaturer må kun kastreres, hvis kreaturet er bedøvet, inden kastrationen foretages, og kastrationen skal altid foretages af en dyrlæge. Kreaturet skal samtidig gives længerevarende smertebehandling."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at dette princip (med både forudgående bedøvelse og efterfølgende længerevarende smertebehandling ved kastration) bør gælde alle kreaturer - uden undtagelse.
§ 28, stk. 1	<i>"Kalve kan kastreres ved anvendelse af en burdizzotang, hvis 1) det sker inden for dyrets første 4 leveuger, 2) dyrlægen forinden kastrationen har lagt en lokalbedøvelse på dyret, og 3) dyret gives længerevarende smertebehandling."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener at det - uanset alder - ud fra et etisk og fagligt synspunkt er helt urimeligt at bero på at foretage kastration ved klemning af blodforsyning til væv/organer (og trykning af nervebaner) på et levende og sansende dyr, så vævet dør (nekrose) og henfalder: det er et lidelsesfuldt og langvarigt forløb. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med synet på dyr, som formuleret i § 1 i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.
§ 28, stk. 2	<i>"Foretages kastration efter kalvens første 4 leveuger, skal det ske kirurgisk, og dyret skal gives længerevarende smertebehandling."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at der et fagligt grundlag for at lave en skelnen ved 4 leveuger i relation til kastration af kalve med burdizzo-tang.
§§ 27-28		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. kastration af kreaturer bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 30	<i>"Kreaturer må kun afhornes, hvis kreaturet er bedøvet, inden afhorning foretages, og skal altid foretages af en dyrlæge, jf. dog § 31."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der bør stilles krav om - ikke alene forudgående bedøvelse af kreaturer forud for afhorning - men også til efterfølgende længerevarende smertebehandling.
§ 31,	<i>"Afhorning af kalve, som er</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der ikke er nogen dyr, som bør afhornes uden forudgående bedøvelse og efterfølgende længerevarende smertebehandling.

stk. 1	<i>under 3 måneder gamle, kan foretages af en besætningsansvarlige, såfremt bedøvelse af den enkelte kalv er foretaget af en dyrlæge umiddelbart forud for afhorningen.”</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p> <p>Herudover efterlyser Dyrenes Beskyttelse en faglig begrundelse for, hvorfor aldersgrænsen for kalve er sat ved netop 3 mdr.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at afhorne kreaturer; og at evt. afhorning kun foretages af strikte veterinære hensyn.</p>
§§ 29-31		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. afhorning af kreaturer bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 32	<i>”Kreaturer må kun halekuperes, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn og skal altid foretages af en dyrlæge. Dyret skal bedøves, inden kuperingen foretages.”</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der bør indføres krav om længerevarende smertebehandling <i>efterfølgende</i>, hvis det undtagelsesvist (af veterinære hensyn) viser sig nødvendigt at halekupere kreaturer.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. halekupering af kreaturer bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
§§ 33-35		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. anvendelse af elektriske aggregater og halsbånd m.v. til kreaturer bør indgå i den tværgående 'Bekendtgørelse om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring', hvortil der indsættes en reference.
§§ 36-37		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning, herunder slagtning, af kreaturer i besætninger bør overføres til den tværgående 'BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr', hvortil der indsættes en reference.

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af slagtekyllinger og rugeægproduktion til produktion af slagtekyllinger samt om uddannelse ved hold af slagtekyllinger

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 12 A4-sider med 53 paragraffer (§§) samt bilag – hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 13	<i>”Dyr, der holdes udendørs, skal være bedst muligt beskyttet mod rovdyr og smitterisici. Dyrene skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. § 18, stk. 1, 3. pkt. i dyrevelfærdsloven.”</i>	*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold for udegående fjerkræ bør indgå i en ny tværgående ’BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr’, hvortil der indsættes en reference.
§§ 17-18		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning, herunder slagtning, af slagtekyllinger på bedriften bør indgå i den tværgående ’BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr’, hvortil der indsættes en reference.
§ 19, stk. 1	<i>”Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe.”</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for klart og tydeligt at redegøre for konkret indhold og rækkevidde af bestemmelsen. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed. Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for kyllinger i visse tilfælde kan siges at være i strid med bestemmelsernes intention, f.eks. i relation til vækstpotentiale (kødproduktion) og tilhørende ben-problemer m.m. med store konsekvenser for velfærd og sundhed.
§ 20	<i>”Der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dyrets sundhed eller velfærd.”</i>	Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at denne type avlsarbejde er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen. Endvidere er det ikke brugervenligt at gengive fremmedord (’fænotype’/’genotype’) fra Direktivet i en BEK., som skal være umiddelbart forståelig for lægmand.

§ 21	<i>"Trimning af næb er forbudt."</i>	Dyrenes Beskyttelse er enig i det fortsatte forbud.
§ 37, stk. 2	<i>"Den besætningsansvarlige kan kun i ganske særlige tilfælde påbydes at nedsætte sin belægning af slagtekyllinger til mindre end 25 kg levende kylling pr. m² gulvareal."</i>	Dyrenes Beskyttelse ønsker en klar definition af 'gulvareal', som i modsætning til 'friareal' ej er nævnt i definitionsafsnittet.
§ 49, stk. 1	<i>"Trimning af næb er forbudt. Trimning af næb på en flok kyllinger kan dog foretages i særlige tilfælde inden 10 dage efter udrugning, hvis andre tiltag iværksat i forhold til en tidligere flok i samme hus med henblik på at reducere problemerne har vist sig ikke at have tilstrækkelig effekt, og det er nødvendigt for at imødegå alvorlig fjerpilning eller kannibalisme eller for at hindre skade på høner under parring."</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at det er velbegrunder af hensyn til dyrenes velfærd, at næbtrimning ej accepteres for slagtekyllinger (jf. § 21), men på særlige vilkår i rugeægsproduktionen.</p> <p>Potentielt kan der ved næbtrimning påføres dyrene betydelig smerte, ligesom forkert udført næbtrimning kan være indgangsport for infektioner. Dyrenes Beskyttelse kan være bekymret for, at unødvendig næbtrimning finder sted.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses savner en begrundelse for, at de eksisterende næbtrimnings-procedurer er forenelige med principperne som formuleret i formålet med Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p>
§ 49, stk. 2	<i>"Der må maksimalt trimmes 1/3 af kyllingens næb målt fra næseborets yderste del til næbspidsen. Trimning må kun foretages af en person, som har modtaget kyndig vejledning heri."</i>	Dyrenes Beskyttelse ønsker som et minimum forhold vedr. næbtrimning underkastet nærmere granskning og seriøse overvejelser, herunder i relation til rimeligheden af så omfattende indgreb på dyrene (med tanke på tilskæring af dyr til produktionssystemer, fremfor tilpasning af systemer til fremme af god dyrevelfærd).
§ 49, stk. 3	<i>"Den dyrlæge, som rugerier ifølge bekendtgørelse om fjerkræproduktion og omsætning af fjerkræ skal tilknytte som tilsynsførende dyrlæge, skal ved udøvelsen af tilsynet også påse, om trimning af næb foretages i overensstemmelse med stk. 1 og 2, og om næbtrimningen i øvrigt sker på en</i>	<p>Der tænkes i den forbindelse på omfang og procedurer m.v. (herunder smertebehandling) ved næbtrimning samt detaljerede regler om hvornår, og i givet fald hvordan og hvor meget, evt. næbtrimning må udføres - og af hvem.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at næbtrimme fjerkræ.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr.</p>

	<i>dyreværns­mæssig forsvarlig måde.”</i>	næbtrimning af kyllinger bør indgå i en tværgående ’BEK. om operative indgreb m.v. på dyr’, hvortil der indsættes en reference.
§ 50	<i>”Amputation af tæer, kam og sporer er forbudt. Amputation på en flok hanekyllinger kan dog ske inden 72 timer efter udrugning, hvis det i det enkelte tilfælde skønnes nødvendigt af hensyn til dyrenes velfærd. Ved amputation af tæer må kun det yderste led af den bagudrettede tå fjernes.”</i>	<p>Potentielt kan der ved amputation af sporer, tæer og kam på fjerkræ påføres dyrene betydelig smerte, ligesom forkert udført amputation kan være indgangsport for infektioner. Dyrenes Beskyttelse kan være bekymret for, at unødvendig amputation finder sted.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses savner en begrundelse for, at de eksisterende amputations-procedurer er forenelige med principperne som formuleret i formålet med Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse ønsker som et minimum forhold vedr. amputation af sporer, tæer og kam underkastet nærmere granskning og seriøse overvejelser, herunder i relation til rimeligheden af sådanne indgreb på dyrene (med tanke på tilskæring af dyr til produktionssystemer, fremfor tilpasning af systemer til fremme af god dyrevelfærd).</p> <p>Der tænkes i den forbindelse på omfang og procedurer m.v. (herunder smertebehandling) ved amputation samt detaljerede regler om hvornår, og i givet fald hvordan, evt. amputationer må udføres - og af hvem.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at amputere sporer, tæer og kam på fjerkræ.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. amputation af diverse legemsdele på fjerkræ bør indgå i en tværgående ’BEK. om operative indgreb m.v. på dyr’, hvortil der indsættes en reference.</p>

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af slagtekalkuner:

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 5 A4-sider med 33 paragraffer (§§), hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 5, stk. 2	<i>"Kalkuner, som er syge og tilskadedekomne i en <u>sådan grad, at behandling ikke længere er mulig og transport vil medføre yderligere lidelser, skal aflives straks....."</u></i>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at fokus ikke primært er på dyrevelfærd, men på at kunne føre så mange slagtedyr som muligt igennem produktionen; dette understreges også ved sammenblanding med transportaspektet.</p> <p>I besætningen må man vurdere, om dyrevelfærd er i orden; når det er tid til transport, skal transportegnethed vurderes. Det er 2 adskilte tilstande/begivenheder. Overvejelser omkring transportegnethed hører hjemme i transportlovgivningen.</p> <p>Man skal behandle syge/tilskadedekomne kalkuner i besætningen, når der er forhåbning om fuld restitution; ellers må sådanne kalkuner aflives hurtigst muligt.</p> <p>Bestemmelsen lyder, som om der kalkuleres/opereres med at kunne "smyge" lettere syge/tilskadedekomne kalkuner frem til slagtning, idet de dog også lige skal kunne holde til transporten uden at blive alt for alvorligt syge/tilskadedekomne (så de enten dør el. bliver kasseret på slagteriet). Tankegangen er vanskeligt forenelig med formålsbestemmelsen (§ 1) i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p>
§§ 13 & 15		Termerne 'friareal' (i § 15) og 'gulvareal' (i § 13) bør nævnes i definitionsafsnittet.
§ 26	<i>"Dyr, der holdes udendørs, skal være bedst muligt beskyttet mod rovdyr og smitterisici. Dyrene skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse</i>	*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold for udegående fjerkræ bør indgå i en ny tværgående 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr', hvortil der indsættes en reference.

	<i>med deres behov, jf. § 18, stk. 1, 3. pkt. i dyrevelfærdsloven.”</i>	
§ 27, stk. 1	<i>”Trimning af næb på kalkuner må senest foretages 10 dage efter udrukning.”</i>	Potentielt kan der ved næbtrimning påføres dyrene betydelig smerte, ligesom forkert udført næbtrimning kan være indgangsport for infektioner. Dyrenes Beskyttelse kan være bekymret for, at unødvendig næbtrimning finder sted.
§ 27, stk. 2	<i>”Der må maksimalt trimmes 1/3 af kalkunens næb målt fra næseborets yderste del til næbspidsen.”</i>	<p>Dyrenes Beskyttelses savner en begrundelse for, at de eksisterende næbtrimnings-procedurer er forenelige med principperne som formuleret i formålet med Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse ønsker som et minimum forhold vedr. næbtrimning underkastet nærmere granskning og seriøse overvejelser, herunder i relation til rimeligheden af så omfattende indgreb på dyrene (med tanke på tilskæring af dyr til produktionssystemer, fremfor tilpasning af systemer til fremme af god dyrevelfærd).</p> <p>Der tænkes i den forbindelse på omfang og procedurer m.v. (herunder smertebehandling) ved næbtrimning samt detaljerede regler om hvornår, og i givet fald hvordan og hvor meget, evt. næbtrimning må udføres - og af hvem.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at næbtrimme kalkuner.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. næbtrimning af kalkuner bør indgå i en tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
§§ 28-29		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning, herunder slagtning, af slagtekalkuner på bedriften bør indgå i den tværgående 'BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr', hvortil der indsættes en reference.
§ 30, stk. 1	<i>”Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for klart og tydeligt at redegøre for konkret indhold og

	<i>avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe."</i>	rækkevidde af bestemmelsen. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed. Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for kalkuner i visse tilfælde kan siges at være i strid med bestemmelseernes intention, f.eks. i relation til vækstpotentiale (kødproduktion) og tilhørende ben-problemer m.m. med store konsekvenser for velfærd og sundhed. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at denne type avlsarbejde er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen. Endvidere er det ikke brugervenligt at gengive fremmedord ('fænotype'/'genotype') fra Direktivet i en BEK., som skal være umiddelbart forståelig for lægmand.
§ 31	<i>"Dyr, der er omfattet af denne bekendtgørelse, må ikke holdes, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dyrets sundhed eller velfærd."</i>	

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af hunde

*Stjernemarkerede initiativer ville medvirke til at forkorte BEK. fra de nuværende 12 A4-sider med 66 paragraffer (§§) samt bilag, hvorved den gøres mere overskuelig og brugervenlig.

Hjemmel	Indhold & FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 2	<i>"Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet."</i>	Dyrenes Beskyttelse ønsker sig en mere præcis angivelse af, hvad "til stadighed" indebærer: altså et antal timer per døgn, hvor hunden må holdes bundet, således at det ikke tilnærmelsesvis bliver noget næsten permanent.
§§ 3-4		*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. anvendelse af elektriske aggregater og halsbånd m.v. til hunde bør indgå i den tværgående 'Bekendtgørelse om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring', hvortil der indsættes en reference.
§ 4, stk. 3	<i>"Der må kun anvendes halsbånd med en fast lukning eller med en glidelukning, der</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at BEK. har brug for en modernisering, herunder i relation til brug af halsbånd med tappe på indersiden: med tilgængeligt

	<p><i>har en selvudløsende stramningseffekt. Disse halsbånd må på indersiden være forsynet med stumpe metalombøjninger eller tappe, der dog højst må have en længde på 8 mm fra underkanten af efterfølgende led."</i></p>	<p>udstyr såsom grimer og seler forefindes der p.t. bedre dyrevelfærdsmæssige alternativer.</p>
<p>§ 5, stk. 1</p>	<p><i>"Det er forbudt at sælge eller på anden måde overdrage, eller at købe eller på anden måde erhverve, hundehvalpe, hvis levering af hundehvalpene sker, inden de er 8 uger gamle. Det er ligeledes forbudt at indføre hundehvalpe, der er under 8 uger gamle, fra andre lande."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Ny formulering af bestemmelsen, hvormed forbuddet strafbelægges i bekendtgørelsens strafbestemmelse (§ 65, stk. 2).</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse tager det til efterretning.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der burde skaffes hjemmel til, at også alene <i>forsøg</i> på overdragelse m.v. af hundehvalpe på under 8 uger gøres strafbart.</p>
<p>§§ 7-11</p>		<p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. hale- og ørekupering, kastration og fjernelse af stemmebånd bør indgå i en tværgående (på tværs af dyrearter) 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
<p>§ 9, stk. 1</p>	<p><i>"Uanset bestemmelserne i § 7 må halekupering, som har til formål at ændre en hunds udseende, foretages på hvalpe efter stambogsførte forældredyr af følgende racer:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ruhåret hønsehund 2) Korthåret hønsehund 3) Weimaraner 4) Vizla 5) Breton " 	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at muligheden for at halekupere de 5 nævnte racer - for at ændre en hunds udseende - bør afskaffes: BEK. bør derfor ophæves.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse mener, at muligheden for at halekupere visse hunderacer (af andre end veterinære hensyn) skal fjernes. Der er tale om et unødvendigt indgreb, som foretages af udseendemæssige/kosmetiske grunde, der burde underordnes dyrevelfærdsmæssige hensyn. Halen er af afgørende betydning for hundes</p>

		<p>livskvalitet, fysiske formåen og sociale interaktion. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at en sådan konsekvent praksis med 'automatisk' halekupering af særlige hunde er forenelig med Formålsbestemmelse § 1 i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p> <p>I øvrigt henleder Dyrenes Beskyttelse opmærksomheden på, at alle halebærende hunderacer kan få skader på halerne, og at undersøgelser viser, at de fleste skader på hundehaler sker i hjemmet - og ikke på særlige brugshunderacer.</p>
§ 11, stk. 2	<i>"Hunden skal bedøves, inden kastrationen foretages."</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der ikke er nogen hunde, som bør kastreres uden både forudgående bedøvelse og efterfølgende længerevarende smertebehandling.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p>
§ 12, stk. 1	<i>"Hale- eller ørekuperede hunde må ikke udstilles eller på anden måde fremvises med henblik på bedømmelse af hundens ydre, dens brugsegenskaber eller færdigheder. Forbuddet gælder dog ikke for hunde, der er halekuperet i overensstemmelse med § 9."</i>	
§ 12, stk. 2	<p><i>"Fødevarestyrelsen kan efter ansøgning meddele dispensation fra bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., når der er dokumentation for, at hale- eller ørekupering er sket af veterinære årsager."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Ny formulering af bestemmelsen. Der skal kunne</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse er enig i ændringen, som er til fordel for hundenes velfærd.</p>

	dispenseres fra forbuddet, når det kan dokumenteres, at hale- eller ørekupering er sket af veterinære årsager.	
§ 13, stk. 1	<i>"Aflivning af hunde må kun foretages af dyrlæger, slagtere, personer med jagttegn eller andre personer, der har modtaget uddannelse i slagning eller aflivning."</i>	
§ 13, stk. 2	<i>"Reglen i stk. 1, gælder ikke aflivning af hundehvalpe, der sker i umiddelbar tilslutning til fødslen og ikke senere end en uge efter fødslen. Aflivning ved drukning må ikke finde sted, jf. dyrevelfærdslovens § 25, stk. 1, 2. pkt."</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse finder ikke, at lægmand skal kunne aflive hundehvalpe, hvad enten de er over el. under 1 uge gamle, fordi det fordrer viden og indsigt for at kunne foregå forsvarligt.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p> <p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold vedr. aflivning af hunde bør indgå i den tværgående 'BEK. om aflivning, herunder slagning, af dyr'.</p>
§ 14, stk. 2	<u>FVST-kommentar:</u> Ny – for at understrege hvilke krav der gælder for hold af vagthunde, hvor der ikke er beboelse	<p>Dyrenes Beskyttelse ser med tilfredshed på, at tilladelse til hold af vagthunde på steder, hvor der ikke er beboelse, kun kan meddeles, hvis visse krav opfyldes.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse mener, at brug af hunde til bevogtning bør minimeres, og evt. helst helt afskaffes, da der er andre, moderne og mere effektive metoder til at opnå formålet (i disse digitaliserede og højteknologiske tider). Det er afskrækkelse og negative relationer ml. hund og menneske, som anvendelsen beror på.</p> <p>Med den ny formålsbestemmelse i Dyrevelfærdsloven må man gøre sig sådanne etiske overvejelser.</p>
§ 14, stk. 3	<u>FVST-kommentar:</u> Ny – for at understrege, hvilke krav der gælder for hold af vogterhunde, hvor der ikke er beboelse	<p>Dyrenes Beskyttelse tager det til efterretning med tilfredshed, at tilladelse til hold af vogterhunde på steder, hvor der ikke er beboelse, kun kan meddeles, hvis visse krav opfyldes.</p>

<p>§ 16, stk. 1</p>	<p><i>"Hundens opholdsrum på det faste opholdssted, hvor hunden befinder sig, når den ikke er på et vagtsted, skal være forsvarligt indrettet og skal i størrelse og indretning tilgodese hundens behov for bevægelse og naturlig udfoldelse."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> § 16, stk. 1, viderefører § 2, stk. 1, 1. pkt., i bkg. 962/1986 og er præciseret mht. hundens behov for bevægelse og naturlig udfoldelse.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse støtter præciseringen.</p>
<p>§ 17</p>		<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der for vagthunde bør tilføjes et krav om min. 15 minutters menneskekontakt dagligt, som også gælder i § 53, stk. 2, ved erhvervsmæssigt hundehold.</p>
<p>§ 17, stk. 3</p>	<p><i>"Syge hunde skal isoleres i et opholdsrum med passende underlag eller om nødvendigt fjernes fra stedet og anbringes i et sygerum. Syge hunde skal gives en passende behandling, og hvis hunden ikke kommer sig efter behandlingen skal en dyrlæge straks tilkaldes."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Bestemmelsen er udvidet med krav om passende behandling og om nødvendigt tilkald af dyrlæge</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse støtter initiativet.</p>
<p>§ 23, stk. 1</p>	<p><i>"Besidderen af hunden skal for egen regning sørge for, at hunden og dens opholdssted mindst fire gange årligt tilses af en autoriseret dyrlæge."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Bestemmelsen viderefører praksis om dyrlægetilsyn fire</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse støtter præciseringen vedr. frekvens af dyrlægebesøg til vagthunde.</p>

	gange årligt med vagthunde, jf. Veterinærdirektoratets cirkulære af 24. marts. 1987.	
§§ 24-28	<p><u>FVST-kommentar:</u> Nyt afsnit om vogterhunde, som vogter husdyr. Der er taget udgangspunkt i reglerne for vagthunde.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse bifalder regulering vedr. vogterhunde. Dyrenes Beskyttelse er enig i tilføjelser om vogterhunde, som har været en mangel i den gældende lovgivning vedr. brugen af hunde.</p> <p>BEK. bør indeholde en beskrivelse af hvilke racer, der kan benyttes som vogterhunde. Opdræt, uddannelse og hold af vogterhunde kræver særlig viden og indsigt. Dyrenes Beskyttelse vil derfor opfordre til, at der stilles krav til de personer, der beskæftiger sig med området, jf. erhvervsmæssigt opdræt. Der bør desuden tilføjes mere specifikke krav til de oplysninger, der skal være tilgængelige på vogterstedet.</p>
§ 25	<p><i>”Vogterhunde må ikke holdes alene, men skal som minimum holdes parvist.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Ny – vogterhunde må ikke holdes alene, da de altid arbejder minimum to sammen.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse tager det til efterretning med tilfredshed</p>
§ 45, stk. 4	<p><i>”Har hundene fri adgang til en løbegård, kan arealkravene i stk. 2 og 3 nedsættes med indtil det halve, forudsat det samlede areal af hundenes opholdsrum og løbegården opfylder minimumsarealkravene i stk. 2 og 3.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Bestemmelsen i § 45, stk. 4, er en justering af § 17, stk. 5, i bkg. 132/2018. Det vurderes, at det i praksis ikke vil være et problem.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der er tale om en forringelse, hvis konsekvensen er, at der reelt stilles krav om fri adgang til løbegårde, uanset vejr og vind. Dette er ikke hensigtsmæssigt for dyrene (og blev indført i bekendtgørelsen ved den seneste ændring i 2018.)</p>

§ 65, stk. 3	<p><i>"Forsøg på overtrædelse af § 6 kan straffes."</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Hjemmel til at fastsætte straf for forsøg på at sælge hunde på markeder fremgår af den nye dyrevelfærdslovs § 58, stk. 9.</p>	Dyrenes Beskyttelse skal gentage sin opbakning hertil.
-----------------	---	--

Bekendtgørelse om aflivning, herunder slagtning, af dyr:

Hjemmel	Indhold & FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 1	<p><u>FVST-kommentar:</u> Af bkg nr. 135 af 14. februar 2014 om slagtning og aflivning, § 3, fremgår, at dyr skal skånes for enhver undgåelig smerte, psykisk belastning eller lidelse under aflivning og dermed forbundne aktiviteter, jf. forordningens artikel 3, stk. 1. Dette er ikke gentaget i udkastet, idet det allerede fremgår af dyrevelfærdsloven samt Rådets Forordning (EF) Nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet, art. 3, stk. 1.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at det er forkert at udelade den vigtigste bestemmelse fra BEK. Det kan passende indgå i en ny formålsbestemmelse, at:</p> <p><i>"...dyr skal skånes for enhver undgåelig smerte, psykisk belastning eller lidelse under aflivning og dermed forbundne aktiviteter"</i></p>
§ 1, stk. 4	<p><u>FVST-kommentar:</u> Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på aflivning, herunder slagtning, i besætninger af de dyrearter, der er nævnt i nr. 2–6, da bestemmelser om aflivning i besætninger er indeholdt i de artsspecifikke bekendtgørelser for disse dyrearter. Bekendtgørelsen finder endvidere ikke anvendelse på aflivning af hunde, jf. nr. 7, da bestemmelserne om aflivning af hunde er indeholdt i bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse ønsker tematikken omkring slagtning og aflivning af dyr fastholdt i 'BEK. om aflivning, herunder slagtning, af dyr', hvortil der henvises fra de dyreartsspecifikke BEK. Dette gælder også for svin, kvæg, heste, kyllinger, kalkuner og hunde. Det er unødvendigt at gentage de samme el. lignende bestemmelser i flere forskellige BEK., når indeværende BEK. alligevel skal videreføres.</p>

	mindstekrav til hold af hunde.	
§ 4, stk. 1	<i>"Aflivning, herunder slagtning, af strudsefugle må kun foretages af dyrlæger, slagtere, personer med jagttegn eller andre personer, der har modtaget uddannelse i slagtning eller aflivning."</i>	Dyrenes Beskyttelse finder ikke, at lægmand skal kunne aflive kattekillinger, hvad enten de er over el. under 1 uge gamle, fordi det fordrer viden og indsigt for at kunne foregå forsvarligt.
§ 4, stk. 2	<i>"Aflivning af katte må kun foretages af de i stk. 1 nævnte personer."</i>	Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.
§ 4, stk. 3	<i>"Stk. 2 gælder ikke aflivning af kattekillinger, der sker i umiddelbar tilslutning til fødslen og ikke senere end en uge efter fødslen."</i> <u>fvst-kommentar:</u> Det fremgår direkte af dyrevelfærdslovens § 25, stk. 1, 1. pkt., at aflivning af hvirveldyr undtagen fisk ved drukning ikke må finde sted. Derfor er denne bestemmelse ikke gentaget i udkastets § 4, stk. 3.	Dyrenes Beskyttelse mener, at det er så væsentligt med drukning , at denne bestemmelse også bør fremgå af indeværende BEK. (så hundehvalpe og kattekillinger ligestilles). For lægmand/borgeren vil det være uforståeligt, at drukning ikke skulle være indeholdt i en BEK. omhandlende dette emneområde (i.e. altså om hvorvidt man må aflive dyr ved drukning el. ej).
§§ 6-8		Dyrenes Beskyttelse ønsker, at der fastsættes klare regler for <u>håndtering af fostre</u> ved slagtning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden; der tænkes bl.a. på, om, hvorvidt fostre først <i>oplever</i> smerte/lidelse, hvis de udtages af livmoderen (eller ej), ligesom etiske overvejelser er berettigede i relation til håndtering af næsten fuldbårne fostre.
§ 10	<i>"Til bedøvelse af kvæg, får og geder kan slagteriet, inden dyret aflives endeligt ved afblødning, anvende en ikke-penetrerende boltanordning på følgende betingelser:</i> 1) <i>Den ikke-penetrerende boltanordning må ikke anvendes til dyr, der er under</i>	Dyrenes Beskyttelse har et ønske om, at den nedre aldersgrænse for brug af ikke-penetrerende boltipistol ('cash knocker') bør hæves til 12 mdr. Årsagen er, at der er øget risiko for, at kraniet ikke er tilstrækkeligt hårdt til at opnå den nødvendige og tilsigtede virkning ved brug af 'cash knocker' (i.e. kraftig hjernerystelse med bevidsthedstab).

	<p><i>8 måneder gamle, eller til tyre, der er 24 måneder gamle eller derover.”</i></p>	<p>Enhver tvivl må komme dyret til gode – og ikke omvendt som nu: Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med intentionen i Formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, som sætter dyrets tarv og velfærd højest, idet dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p>
<p>§ 11, stk. 1</p>	<p><i>”Ved slagtning af slagtekyllinger med forudgående bedøvelse i vandbad skal slagteriet opfylde følgende krav:</i></p> <p><i>1) Der må maksimalt gå et tidsrum på 5 sekunder fra, at det enkelte dyr forlader vandbadet til, at dyret rammer knivene.</i></p> <p><i>.....</i></p> <p><i>3) <u>Bedøvelsens effektivitet skal sikres efter en på forhånd fastlagt procedure, ved opstart af hvert slagtehold og under afblødningen efter behov flere steder på slagtekæden. Af slagteriets standardprocedurer eller retningslinjer for god praksis skal tillige fremgå, hvilke indikatorer der skal indgå i vurderingen af bedøvelsens effektivitet.</u></i></p> <p><i>.....</i></p> <p><i>5) Der skal være mulighed for, at medarbejderne på en slagtekæde til stadighed kan kommunikere indbyrdes under aflivningsprocessen, herunder at der er sikret mulighed for hurtig standsning af slagtekæden ved behov, samt at der er sikret umiddelbar adgang til <u>reserveudstyr til aflivning.</u></i></p> <p><i>6) Indstillingen af de automatiske knive skal kontrolleres ved opstart af hvert slagtehold og løbende efter behov. Der skal ske systematisk vedligeholdelse af de automatiske knive, herunder efter behov udskiftning af knive. <u>Stikningens effektivitet overvåges på baggrund af</u></i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der bør indføres krav om <u>konstant overvågning</u> af stikningen/halsoverskæring af kyllinger, dvs. at der hele tiden skal være øjne på, om stikning foregår korrekt, da der ellers er en overhængende risiko for, at levende dyr ved fuld bevidsthed ”går ind i knivene”.</p> <p>Sådan ’slagtning uden forudgående bedøvelse’ er helt uacceptabel og uforenelig med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt samt etisk hensyntagen.</p> <p>Desuden er der risiko for, at kyllinger, der ikke bliver stukket (aflivet/afblødt), fortsætter levende i den videre slagtemæssige behandling.</p> <p>Problematikken kan skyldes flere forhold, bl.a. utilstrækkelig effekt af el-vandbadets saltopløsning, variabel størrelse af kyllinger (i.e. visse kyllinger er ej store nok til at få hovedet ned i det strømførende vandbad) samt anden individ-variation m.v.</p>

	<u>antal kyllinger, der ikke stikkes af den automatiske kniv.</u>	
N/A	Dyrevelfærdslov nr. 133 af 25. februar 2020. § 25, stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om aflivning, herunder slagtning, af dyr.	Dyrenes Beskyttelse mener, at der bør indføres forbud mod salg af levende dyr til konsum i detailhandelen (e.g. krebsdyr). Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at en sådan behandling og omgang med dyr er forenelig med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen. Problemstillingen omfatter både aspekter vedr. transport, opbevaring og aflivning af dyr i relation til de forskellige omsætningsled (fra primærproducent til forbruger).

Bekendtgørelse om visse aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder om forbud mod brug og markedsføring

Hjemmel	Indhold	FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 1, stk. 1	<i>"§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på aggregater, halsbånd m.v. til dyr, herunder forbud mod brug og markedsføring af visse aggregater, halsbånd m.v."</i>	Ny bestemmelse om bekendtgørelsens anvendelsesområde, da brug af visse aggregater, halsbånd m.v. til visse dyr fastsættes i artsspecifikke bekendtgørelser.	Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at bestemmelser vedr. heste, hunde, kvæg og svin skal flyttes til artsspecifikke bekendtgørelser. Det er ikke hensigtsmæssigt at gentage de samme bestemmelser i flere forskellige BEK., når indeværende BEK. alligevel skal videreføres.
§ 1, stk. 2		Ny bestemmelse, da tilsvarende bestemmelser bliver fastsat i de artsspecifikke bekendtgørelser.	
§ 1, stk. 3	<i>"Uanset stk. 2 finder § 4 anvendelse på markedsføring af, herunder reklame for og salg af, de genstande, som det</i>	Ny bestemmelse, da markedsføringsforbuddet m.v. videreføres i denne bekendtgørelse og ikke i de artsspecifikke. Alene forbuddet mod brugen fastsættes i de artsspecifikke bekendtgørelser.	Dyrenes Beskyttelse anser det for uhensigtsmæssigt ikke at have forbud mod

	<i>er forbudt at anvende, jf. de i stk. 1 nævnte bekendtgørelser.”</i>		hhv. brug og markedsføring samlet i én (nærværende) BEK., også for så vidt angår heste, hunde, kvæg og svin.
§ 2	<i>Brugen af ethvert fjernbetjent eller automatisk virkende aggregat, der hæftes på dyr, og som påfører dyret elektrisk stød eller anden væsentlig ulempe, når det aktiveres, er forbudt.</i>	Der vil blive fastsat tilsvarende forbud for de respektive dyrearter i deres ”egne” bekendtgørelser.	Dyrenes Beskyttelse mener, at det er meget mere brugervenligt og overskueligt at holde bestemmelserne samlet i én på dyrearter tværgående BEK.
§ 4	Markedsføring af, herunder reklame for og salg af de genstande, som det er forbudt at anvende i medfør af § 2 og § 3, stk. 2, må ikke finde sted.	Bekendtgørelsen, herunder § 4, notificeres i henhold til direktiv 2015/1535 (informationsproceduredirektivet)	

Bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af visse landbrugsdyr:

Hjemmel	Indhold & FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 4, stk. 1	<p><i>”Den besætningsansvarlige skal sikre sig, at alle dyr tilses mindst én gang daglig, jf. § 9, stk. 1 i dyrevelfærdsloven. Dette gælder ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Disse dyr skal dog tilses jævnlige, jf. § 9, stk. 2 i dyrevelfærdsloven.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Bestemmelsen om tilsyn er indsat, uanset den er i dyrevelfærdsloven. Et af formålene med modernisering af dyrevelfærdslovgivningen var at gøre lovgivningen mere overskuelig og brugervenlig. Brugervenligheden skal bl.a.</p>	Dyrenes Beskyttelse er enig i, at tilstrækkeligt tilsyn har overordentlig stor betydning for sikring af god dyrevelfærd (herunder i relation til syge og tilskadede dyr), hvorfor der da også burde fastsættes krav om dagligt tilsyn af <i>alle</i> udegående dyr - og ikke kun af udvalgte arter.

	<p>afspejles i, at de regler, der gælder for de forskellige dyrearter samles i én bekendtgørelse.</p> <p>Tilsyn er en væsentlig bestemmelse bl.a. i forhold til at opdage syge og tilskadekomne dyr, så disse kan få passende behandling, derfor vurderes det som væsentligt, at bestemmelsen medtages her.</p>	
§ 11	<p><i>”Dyr, der holdes udendørs, skal være bedst muligt beskyttet mod rovdyr og smitterisici. Dyrene skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov, jf. § 18, stk. 1, 3. pkt., i dyrevelfærdsloven.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Beskyttelse mod vejr og vind medtaget for at præcisere, at dette gælder, herunder med ref. til dyrevelfærdsloven § 18.</p>	<p>*Dyrenes Beskyttelse mener, at forhold for udegående dyr bør indgå i en ny tværgående 'BEK. om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af udegående dyr', hvortil der indsættes en reference.</p>
§ 14	<p><i>”Alle dyr skal have nærende foder, der passer til deres alder og art, og fodermængden skal være tilstrækkelig til at holde dyrene i forsvarlig sundhedsmæssig tilstand og dække deres ernæringsbehov. Intet dyr må gives foder eller drikke på en måde, der kan påføre det lidelse eller skade. Foder og drikke må heller ikke indeholde stoffer, der kan forårsage lidelse eller skade.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> 1. pkt. er indsat, da det er mere præcist end dyrevelfærdslovens generelle bestemmelse i § 3 (dyreværnslovens § 2).</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse bifalder initiativet.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse opfordrer samtidig til, at Fødevarestyrelsen gør en markant større indsats for at sikre efterlevelse, eksempelvis i relation til mavesår hos søer og løbesår hos malkekøer.</p>
§ 15	<p><i>”Alle dyr skal have adgang til en passende vandmængde af rimelig kvalitet eller have mulighed for at tilfredsstille deres væskebehov på andre måder.”</i></p> <p><u>FVST-kommentar:</u> Nr. 16 i direktivets bilag er nu medtaget som § 15. Det er mere præcist end dyrevelfærdslovens generelle bestemmelse</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse bifalder initiativet.</p>

	i § 3 (dyreværnslovens § 2).	
§ 18, stk. 1	<i>"Der må ikke anvendes naturlig eller kunstig avl eller avlsmetoder, der påfører eller kan påføre de berørte dyr smerte, skade, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at der er behov for klart og tydeligt at redegøre for konkret indhold og rækkevidde af bestemmelsen. Lægmand/borgeren skal kunne forstå, hvad der menes hermed.
§ 19	<i>"Der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, hvis det ikke ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dyrets sundhed eller velfærd."</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse er klart af den opfattelse, at avlsarbejdet for en række landbrugsdyr i visse tilfælde kan siges at være i strid med bestemmelsernes intention (jf. de dyreartsspecifikke BEK.) med store konsekvenser for velfærd og sundhed.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse mener, at bestemmelsen bør anvendes til at forbyde produktion af mink, hvis konstitution og natur ikke kendetegner et domesticeret socialt dyr - men derimod et solitært og territorialt dyr med behov, der er uforenelige med kommerciel produktion.</p> <p>Endvidere er det ikke brugervenligt at gengive fremmedord ('fænotype'/'genotype') fra Direktivet i en BEK., som skal være umiddelbart forståelig for lægmand.</p> <p>§§ 18-19 bærer præg af, at de aldrig er gjort operationelle (endsige har fundet reel anvendelse) i en dansk kontekst.</p>

Bekendtgørelse om halekupering, kastration og afhorning af visse dyr:

Hjemmel	Indhold & FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 1	<p><u>FVST-kommentar:</u> Ny bestemmelse som konsekvens af, at en række bestemmelser er flyttet til artsspecifikke bekendtgørelser.</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at bestemmelser om halekupering, kastration og afhorning af svin, heste, hunde og kvæg skal flyttes til artsspecifikke bekendtgørelser. De er naturligt hjemmehørende i en tværgående BEK. om disse tematikker for alle dyr.</p> <p>Det er ikke hensigtsmæssigt at gentage de samme bestemmelser i flere forskellige BEK., når bestemmelserne i indeværende BEK. alligevel skal videreføres i en separat BEK., uanset.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse foreslår derfor, at indholdet i denne BEK. indgår i en ny tværgående 'BEK. om operative indgreb m.v. på dyr', som har direkte ophæng i (reference til) et Kap. i Dyrevelfærdsloven med samme overskrift.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse henleder opmærksomheden på, at Det Veterinære Sundhedsråd i 2011 (jf. Årsberetning 2008) har udtalt sig uhyre kritisk om metoder til halekupering og kastration: <i>"Rådet har ved tidligere lejligheder, senest den 1. oktober 2010, anført, at Rådet finder, at bekendtgørelse om halekupering og kastration af dyr <u>ikke er tidssvarende og bør revideres.</u>"</i></p>
§ 2, stk. 1	<p><i>"Dyr må kun halekuperes, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn. Dyret skal bedøves, inden kuperingen foretages. Halekupering af dyr skal altid foretages af en dyrlæge, jf. dog § 3, stk. 2."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der også bør indføres krav om <i>efterfølgende, længerevarende smertebehandling</i>, hvis det undtagelsesvist (af veterinære hensyn) viser sig nødvendigt at halekupere dyr v/dyrlæge.</p>
§ 2, stk. 2	<p><i>"Uanset bestemmelsen i stk. 1 må lam halekuperes i overensstemmelse med § 3."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der indføres krav om <i>forudgående bedøvelse og efterfølgende smertebehandling</i> af lam, hvis det undtagelsesvist viser sig nødvendigt at halekupere dem.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at halekupere lam; og at</p>

		evt. halekupering kun foretages af strikte veterinære hensyn.
§ 3, stk. 1	<i>"Lam kan halekuperes ved anvendelse af elastrator, hvis det sker inden for dyrets 2.-7. levedøgn. Den tilbageværende halestump skal kunne dække anus og vulva."</i>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at muligheden for at halekupere lam ved anvendelse af elastrator (i.e. gummibånd) uden bedøvelse, hvis det sker inden for dyrets 2.-7. levedøgn, skal fjernes.</p> <p>Det er ikke rimeligt at afsnøre en kropsdel på et levende dyr, så vævet dør (nekrose), og halestumpen falder af af sig selv: det er et lidelsesfuldt og langvarigt forløb.</p> <p>I 2011 (jf. Årsberetning 2008) har Det Veterinære Sundhedsråd (DVS) udtalt sig kritisk om metoder til halekupering og kastration: <i>"Rådet finder, at anvendelse af elastrator ikke er en acceptabel og dyreværns-mæssig forsvarlig metode til brug ved kastration og halekupering [af lam/gedekid]."</i></p> <p>DVS har i 2009 udtalt sig meget kritisk om halekupering af grise med elastrator, som følger: <i>"Anvendelse af elastrator [til grise] antages at kunne medføre smerte og ubehag, både på kort og langt sigt, som ikke i alle tilfælde skønnes at kunne lindres ved behandling med almindelig smertedæmpende medicin. Rådet anser ikke den beskrevne procedure for at være forsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens intentioner om at beskytte dyr bedst muligt mod smerte, lidelse, varigt men og væsentlig ulempe."</i></p> <p>Dyrenes Beskyttelse savner en faglig begrundelse for, at det kan forsvares at udføre tilsvarende indgreb på lam. https://detvetsund.dk/generelle-udtalelser/2009/udtalelse-om-halekupering-af-grise-med-elastrator</p>
§ 4	<i>"Dyr må kun kastreres, hvis dyret er bedøvet, inden kastrationen foretages."</i>	Dyrenes Beskyttelse mener, at det bør tilføjes, at der også foretages efterfølgende, længerevarende smertebehandling.
§ 5	<i>"Kastration af dyr skal altid foretages af en dyrlæge, jf. dog § 6."</i>	
§ 6	<i>"Kastration af lam og gedekid kan foretages af den, der er ansvarlig for"</i>	Dyrenes Beskyttelse mener ikke, at der et fagligt grundlag for at lave en skelnen ved 4 leveuger i relation til kastration af lam med elastrator og klemning.

	<p><i>dyrene, ved anvendelse af klemning og elastrator i kombination, hvis</i></p> <p><i>1) det sker inden for dyrets første 4 leveuger, og</i></p> <p><i>2) en dyrlæge forinden kastrationen har lagt en lokalbedøvelse på dyret."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener at det - uanset alder - er helt urimeligt at bero på at foretage kastration ved klemning af blodforsyning til væv/organer (og trykning af nervebaner) på et levende dyr, så vævet dør (nekrose) og henfalder: det er et lidelsesfuldt og langvarigt forløb.</p> <p>I 2011 (jf. Årsberetning 2008) har Det Veterinære Sundhedsråd udtalt sig kritisk om metoder til halekupering og kastration: <i>"Rådet finder, at anvendelse af elastrator ikke er en acceptabel og dyreværns-mæssig forsvarlig metode til brug ved kastration og halekupering [af lam/gedekid]."</i></p>
§ 7	<p><i>"Dyr må kun afhornes, hvis dyret er bedøvet, inden afhorning foretages. Afhorning af dyr må kun foretages af en dyrlæge."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse mener, at der bør stilles krav - ikke alene forudgående bedøvelse af dyr forud for afhorning v/dyrlæge - men også til efterfølgende, længerevarende smertebehandling. Dyrenes Beskyttelse savner en begrundelse for, at det er foreneligt med formålsbestemmelsen i Dyrevelfærdsloven, herunder det forhold, at dyr er sansende væsener, der skal behandles med respekt, samt etisk hensyntagen til dyrs integritet.</p> <p>I det hele taget bør udgangspunktet være, at produktionen indrettes, så der ikke er brug for at afhorne dyr; og at evt. afhorning kun foretages af strikte veterinære hensyn.</p>
§ 8	<p><i>"Afhorning af dyr ved anvendelse af ætsende stoffer, gummibånd, elastratorer og lignende er forbudt."</i></p>	<p>Dyrenes Beskyttelse finder det fagligt ubegrundet, at gummibånd/elastrator ikke også er uacceptabelt til halekupering og kastration.</p>

Bekendtgørelse om forbud mod markedsføring m.v. samt indførsel og udførsel af skind og skindprodukter fra hunde og katte:

Hjemmel	Indhold	FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 2, stk. 1	<p><i>"Det er forbudt erhvervsmæssigt at indføre, producere samt handle med andre skind fra hunde (Canis lupus familiaris) og katte (Felis</i></p>	<p>I Danmark er der også fastsat en national regel i udkastets § 2 om forbud mod at indføre, producere og handle med skind uden pels fra</p>	<p>Dyrenes Beskyttelse støtter fastholdelse af nationale særregler</p>

	<i>silvestris) end de pelsskind og pelsskindsprodukter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår.”</i>	hunde og katte. Forordningen vedrører kun skind med pels på.	
§ 2, stk. 2	<i>”Fødevarestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelsen i stk. 1”</i>	Lovens § 1, stk. 2, er videreført i bekendtgørelsesudkastets § 2, stk. 2, i form af en dispensationsmulighed for Fødevarestyrelsen fra bekendtgørelsens § 2, stk. 1. Det er præciseret, at der skal være tale om særlige tilfælde, hvilket er i overensstemmelse med fortolkningen i henhold til lovbemærkningerne til den gældende bestemmelse i lovens § 1, stk. 2.	Dyrenes Beskyttelse støtter præciseringen.

Bekendtgørelse om hold og fremvisning af dyr i cirkus m.v.:

Hjemmel	Indhold	FVST-kommentarer	Dyrenes Beskyttelses bemærkninger
§ 4 + bilag 1	<i>”Det er forbudt at holde og fremvise de dyrearter, der fremgår af bilag 1.”</i>	I bilag 1 er tilføjet elefanter, søløver og zebraer.	Dyrenes Beskyttelse mener, at der kun bør forefindes en positivliste (og ikke en negativliste), således at det som udgangspunkt er forbudt at holde og fremvise dyr i cirkus m.v., medmindre der helt konkret - og i givet fald under visse betingelser - er taget aktiv stilling til, at visse dyr kan inkluderes i cirkus m.v.
§ 5 + bilag 2	<i>”Hold og fremvisning af dyrearter, der er omfattet af bilag 2 til denne bekendtgørelse, kan finde sted, hvis §§ 7-27 og bestemmelserne vedrørende den pågældende dyreart, jf. kapitel 3, er opfyldt.”</i>	Elefanter, søløver og zebraer udgår af bilag 2	

DYRENES BESKYTTELSE

Dyrenes Beskyttelse Tlf. +45 3328 7000
Buddingevej 308 [Dyrenes](#)
2860 Søborg Beskyttelse@dyrenesbeskyttelse.dk
dyrenesbeskyttelse.dk

